

Arrest

nr. 218 733 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 11 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 januari 2019 met refertenummer 80708.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat B. VRIJENS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en op 18 augustus 1990 geboren in Luanda. U vervulde het middelbaar onderwijs en startte een universitaire opleiding. Na een jaar staakte u echter uw opleiding en begon u voor uw vader, een handelaar, te werken als secretaresse.

Op 24 december 2017 kwam er op de haven van Luanda een container binnen met goederen die uw vader besteld had in China. De goederen werden pas op 3 januari 2018 vrijgegeven. Uw vader verbleef enige tijd in India om medische redenen, dus u ging in zijn plaats toezicht houden op het overhevelen van de producten op de vrachtwagens. Tijdens uw middagpauze ging u thuis lunchen, maar u werd opgebeld met de vraag om met de benodigde documenten terug naar het depot te komen. De politie vroeg u om de dozen open te maken, er bleken hemden in te zitten met opschrift van het FLEC, een verboden afscheidsbeweging die ijvert voor de onafhankelijkheid van de provincie Cabinda. U vertelde niet verantwoordelijk te zijn voor de zending en belde uw vader op, die u op het hart drukte te vertellen dat u nergens van wist. Hij zei ook dat hij zijn advocaat zou sturen. U werd meegenomen naar het politiekantoor. Omdat de advocaat pas laat toekwam, moest hij de volgende dag terugkomen en bracht u de nacht door op het politiekantoor. De volgende dag werd u opnieuw verhoord. Toen de advocaat toekwam zei hij u zich geen zorgen te maken, maar u was wel degelijk ongerust. U bracht drie nachten op het politiekantoor door en werd elke dag verhoord en uiteindelijk ook bedreigd. Op 6 januari werd u opnieuw verhoord door de chef en nog meer bedreigd dan anders. Na anderhalf uur zei hij u in een auto te stappen en bracht hij u naar de advocaat van uw vader. De advocaat bracht u naar uw tante in Cacucaco en zei u tot rust te komen, hij zou u later meer uitleg geven. Dezelfde maand nog legde hij u uit dat de hemden door een goede klant van uw vader, Joao, waren besteld. Uw vader had ze laten maken in China en naar Luanda laten komen samen met andere goederen die hij uit China invoerde. U vroeg hem met uw vader te kunnen spreken, maar de advocaat zei dat u daar later de kans toe zou krijgen. Op 17 februari 2018 belde de advocaat u met de boodschap dat u zich moest gereedmaken om het land te verlaten. Op 18 februari 2018 reisde u per vliegtuig via Kinshasa naar België, waar u de volgende dag aankwam. Op 22 februari 2018 vroeg u internationale bescherming aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen van de Angolese autoriteiten, omdat u verantwoordelijk gesteld werd voor een lading hemden met opschrift van het FLEC, die uw vader op vraag van een klant liet vervaardigen in China (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, p. 9, 10).

Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat de informatie waarover het CGVS beschikt er op wijst dat leden en sympathisanten van het FLEC hun activiteiten en bijeenkomsten in het grootste geheim houden, aangezien de overheid erg oplettend is en alle tegenstand tegen het regime wil ontmantelen. De vertegenwoordiger van het FLEC (o.l.v. Nzita Tiago) in België, Anny Antonio da Silva Kitembo, verklaart bovendien dat het bezitten van een lidkaart van het FLEC de bezitter onnodig in gevaar zou brengen, en dat deze dus niet worden uitgereikt. Kitembo stelt bovendien dat het FLEC zijn leden verbiedt op straat te betogen. (Zie COI Focus Angola – Actuele situatie van de Cabindese Onafhankelijkheidsbewegingen.) Er kan dan ook niet worden ingezien waarom of met welk doel iemand, wie dan ook, een bestelling zou plaatsen van hemden met opschrift van het FLEC. **Het dragen van dergelijke hemden zou de drager eveneens onnodig in gevaar brengen en dient verder geen enkel doel.** Het voorgaande laat toe reeds bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij het geheel van uw asielrelaas.

Verder legt u incoherente en wisselende verklaringen af over uw eigen paspoort met visum voor Portugal. Zo stelt u aanvankelijk uw paspoort in Angola achtergelaten te hebben en uw visum voor Portugal (geldig in 2016) niet gebruikt te hebben. U zou van uw reis hebben afgezien nadat uw moeder overleed. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat uw moeder reeds in 2012 overleed, terwijl het visum in 2016 geldig was, bevestigt u dat het visum in 2016 geldig was en stelt u dat u niet kon reizen

omdat uw paspoort gestolen werd. (zie 'Verklaring DVZ' in het administratief dossier, pt. 13, 24, 26 en 29.) **Deze wisselende verklaringen doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.** Uw verklaring dat u uw visum nooit gebruikte en met een vals paspoort reisde, kan dan ook niet zomaar aangenomen worden. Bovendien stelt u bij uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dat de man met wie u reisde Sebastian M. heette (zie 'Verklaring DVZ' in het administratief dossier, pt. 30), terwijl u tijdens uw gehoor voor het CGVS stelt dat hij O. M. heette (zie CGVS p. 8). Gevraagd wie dan S. M. is, stelt u dat het over dezelfde man gaat, maar dat S. M. zijn voornaam is en O. M. zijn achternaam. Er kan echter niet worden ingezien waarom u de ene keer, gevraagd naar zijn naam, enkel zijn voornaam zou noemen, en de andere keer enkel zijn achternaam.

Met betrekking tot uw laatste verhoor door de politie stelt u dat de chef u anderhalf uur ondervroeg en nog meer dan voordien bedreigde, om u vervolgens over te dragen aan de advocaat van uw vader, en geld van hem te ontvangen (CGVS p. 10). Er kan niet worden ingezien waarom de chef nog de moeite zou doen om u (nadat u al meerdere keren ondervraagd werd) nog anderhalf uur te ondervragen en (nog meer) te bedreigen, indien hij klaarblijkelijk toch van plan was u over te dragen aan de advocaat.

Verder stelt u dat een zekere Joao, een goede klant van uw vader, de hemden besteld had (CGVS p. 9). Hoewel u stelt dat u Joao kende als een klant van uw vader en ondanks uw functie als secretaresse van uw vader, stelt u de volledige naam van Joao niet te kennen (CGVS p. 5, 10, 12). Nochtans stelde u uw vader te vervangen als hij afwezig was, documenten te ondertekenen in zijn afwezigheid en facturen in de computer in te geven (CGVS p. 12, 13). Er kan dan ook verwacht worden dat u de namen van de klanten wel degelijk zou kennen, toch zeker als het goede klanten waren (CGVS p. 15). Ook valt op dat u uw vader noch zijn advocaat ooit de vraag stelde waarom zij de gegevens van Joao niet gewoon doorgaven aan de politie, aangezien de politie volgens uw verklaringen u zou vrijlaten indien u zou vertellen wat het adres van die man was (CGVS p. 9). U stelt immers dat uw vader met het FLEC niets te maken had en de bestelling had aangenomen omdat het goed betaald was (CGVS p. 10), er kan dan ook niet worden ingezien waarom hij zijn klant niet verantwoordelijk zou stellen voor de problemen waarin u door zijn toedoen beland was. Er kan al helemaal niet worden aangenomen dat u, een zelfstandige vrouw die enige opleiding genoot, die werkte en niet meer in het familiehuis woonde (CGVS p. 4, 5), hen geen vragen stelde over het waarom van deze gang van zaken, dewelke u nochtans in een lastig parket had gebracht en uiteindelijk zelfs tot uw vertrek uit het land had geleid.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een Angolese identiteitskaart voor. Deze ondersteunt uw identiteit, dewelke niet meteen ter discussie stond. Uw advocaat vroeg 14 dagen de tijd om andere documenten in te dienen, zonder echter te specificeren over welke documenten het zou gaan (CGVS p. 12). Op het moment van de beslissing, één maand na het persoonlijk onderhoud, ontving het CGVS geen enkel bijkomend document. Met documenten die nooit werden voorgelegd kan uiteraard geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting alsook een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift:

"1. Volgens het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft verzoekster haar activiteiten voor het FLEC niet kunnen aannemelijk maken.

Dat verzoekster dienaangaande opmerkt, gezien de twijfel omtrent haar activiteiten, enkel een uitgebreid deskundig onderzoek een onomkeerbaar uitsluitend hieromtrent kan geven.

Dat daarnaast dient te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft nagelaten een grondig onderzoek in te stellen.

Dat van een gespecialiseerde administratie, zoals het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, mag verwacht worden dat zij zorgvuldiger en met meer wetenschappelijke precisie zijn beslissing motiveert.

Dit is in casu geenszins gebeurd.

Dat in geen geval afdoende rekening werd gehouden met de vaststelling dat verzoekster zelf niet op de hoogte was van de lading hemden met opschrift FLEC.

2. Volgens het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft verzoekster haar politieke activiteiten niet aannemelijk gemaakt.

Verzoekster merkt dienaangaande op dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opnieuw geen rekening gehouden heeft met verzoeksters verklaringen waarin zij stelde dat zij als secretaresse van haar vader, handelaar, niet op de hoogte was van het opschrift van de lading hemden en niet verantwoordelijk te zijn voor de zending.

3. Verzoekster is derhalve van oordeel dat geenszins door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op een afdoende manier verzoeksters asielaanvraag heeft getoetst aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat er derhalve sprake is van schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht.

Dat immers de weigeringsbeslissing niet afdoende gemotiveerd is. Dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onvoldoende voorafgaand onderzoek werd verricht.

Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

4. Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn beslissing besluit dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan erkend worden evenmin komt, volgens de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, verzoekster in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

Dat evenwel de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot dit besluit komt zonder dat door hem enig onderzoek werd ingesteld naar de (mensenrechten)situatie in Angola, waardoor er sprake is van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht.

Dat er in Angola immers sprake is van ernstige schending door de Angolese autoriteiten van de fundamentele rechten van de Cabindezen, en meer specifiek van de aanhangers van het FLEC : (...)

5. Dat, gelet op voorgaande, er overduidelijk sprake is dat in geval van terugkeer van verzoekster naar Angola, zij zal worden vervolgd wegens haar etnische origine en haar "activiteiten" voor FLEC minstens zij een "reëel risico op ernstige schade" loopt (waartegen hij geen bescherming van de Angolese autoriteiten kan invoeren) in de zin van:

"- Doodstraf of executie

- Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst"

Dat uit de bestreden beslissing geenszins duidelijk blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeksters asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan de art. 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat derhalve de bestreden beslissing niet op een afdoende manier gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout."

Verzoekster voegt toe als landeninformatie: i) <https://minorityrights.org>, "Angola, Bakongo and Cabindans"; ii). Human Rights Watch, dd. 10.12.2018 "Angola: End Torture and Unfair Trials in Cabinda".

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoekster voert aan dat verweerder een “*grondig onderzoek*” had moeten instellen; “*enkel een uitgebreid deskundig onderzoek [kan] een onomkeerbaar uitsluitel*” geven. Hieromtrent stelt de Raad vast dat verzoekster op geen enkele wijze omschrijft waaruit dit grondig onderzoek dan wel zou moeten bestaan. Van verzoekster kan minstens worden verwacht dat ze aanduidt waar en op welke wijze verweerder tekort is geschoten in het kader van onderzoek van verzoeksters asielmotieven.

De loutere verwijzing naar verzoeksters verklaringen en naar de toegevoegde landeninformatie, die geen betrekking heeft op verzoeksters persoon, is niet afdoende om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

De bestreden beslissing stelt op basis van de elementen in het administratief dossier terecht vast dat (i) het niet aannemelijk is dat een Angolees hemden zou dragen met het opschrift van het FLEC; (ii) verzoekster inconsistente verklaringen aflegde inzake het gebruik van haar paspoort en de persoon die met haar reisde; (iii) de verklaringen omtrent de ondervragingen niet geloofwaardig zijn; (iv) de verklaringen inzake Joao, de klant die de problemen veroorzaakte, niet geloofwaardig zijn. Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekster voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen specifieke elementen aan. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS